

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 30 kwietnia 2024 r.

Poz. 3469

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.372.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 25 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXXXIV/1022/2024 Rady Miasta Knurów z dnia 20 marca 2024 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Knurów w 2024 roku, w całości, jako sprzecznej z art. 11a ust. 1 w zw. z ust. 2 pkt 2 i ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 ze zm.), dalej jako „ustawa” w zw. art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 20 marca 2024 r. Rada Miasta Knurów podjęła uchwałę Nr LXXXIV/1022/2024 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Knurów w 2024 roku, dalej jako „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Knurów w 2024 roku”, dalej jako „Program”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 11a ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 26 marca 2024 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 i ust. 2 ustawy – *Rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:*

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;*
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;*
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;*
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;*
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;*
- 6) usypianie ślepych miotów;*
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;*

8) *zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.*

Natomiast jak wynika z treści art. 11a ust. 5 ustawy – Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości.

W toku oceny przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że uchwała nie wypełnia prawidłowo delegacji ustawowej.

Ustawodawca w art. 11a ust. 2 i ust. 5 ustawy enumeratywnie wskazał zakres regulacji, która winna być unormowana w powyższym Programie. Ze sformułowania „program obejmuje w szczególności” oraz „program zawiera wskazanie” nie można wyprowadzać wniosku o fakultatywnym zakresie jego regulacji w odniesieniu do kwestii, które powinny być określone. Zakres swobody rady gminy w tym przypadku nie oznacza możliwości odstąpienia od uregulowania spraw, które powinny być określone w programie, lecz zobowiązuje do określenia w nim wszystkich wskazanych w delegacji ustawowej elementów.

Przechodząc do treści analizowanego Programu, wskazać należy, że w jego § 11, tj. *Źródło finansowania programu*, nie wypełniono prawidłowo delegacji ustawowej z przepisu art. 11a ust. 5 ustawy. W § 11 ust. 1 Programu wskazano, co następuje: *Środki finansowe przeznaczone na realizację zadań wynikających z programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Knurów w 2024 roku zabezpieczone zostały w budżecie Gminy Knurów Uchwałą nr LXXX/990/2023 Rady Miasta Knurów z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie budżetu Gminy Knurów na 2024 rok w dziale 700 Gospodarka Mieszkaniowa, Rozdział 70004 Różne jednostki obsługi gospodarki mieszkaniowej w wysokości 163 650,00 zł w tym na:*

- *zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt – 89 960,75 zł,*
- *odławianie bezdomnych zwierząt – 19 499,81 zł,*
- *obligatoryjną sterylizację albo kastrację zwierząt w schronisku dla zwierząt – 12 999,87 zł,*
- *poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt – 616,97 zł,*
- *usypianie ślepych miotów – 300,00 zł,*
- *wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich oraz zapewnienie odłowionym zwierzętom opieki – 1623,60 zł,*
- *zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt – 32 649,00 zł,*
- *dotację celową dla organizacji społecznej zajmującej się statutowo opieką nad zwierzętami – 6 000,00 zł.*

Wymaga podkreślenia, że przez określenie *sposób wydatkowania* środków na finansowanie Programu należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Koniecznym jest więc co najmniej dokonanie podziału tych środków na poszczególne zadania ujęte w programie (jako że to stanowi o realności realizacji poszczególnych zadań objętych programem). Organ nadzoru podkreśla, że zgodnie z art. 11a ust. 5 zd. 2 ustawy *koszty realizacji programu ponosi gmina*. W ustawie brak jest przepisu upoważniającego radę gminy do obciążenia jakimikolwiek kosztami wynikającymi z uchwalonego programu jakimkolwiek inny niż gmina podmiot. Powyższe oznacza, że rada

powinna do każdego z zadań Programu przypisać środki finansowe przeznaczone na realizację każdego z tych zadań.

Tymczasem, wymienionym wyżej przepisem § 11 ust. 1 Programu Rada nie zapewniła środków finansowych na realizację wszystkich zadań Programu, tj. nie przewidziano środków finansowych na opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, które uregulowano w § 4 Programu.

Brak zaplanowania przez Radę środków finansowych wydatkowanych na ww. zadanie świadczy o braku jego rzeczywistej realizacji. Wskazane zadanie jest zadaniem obligatoryjnym Programu, co oznacza, że brak zapewnienia środków finansowych na jego realizację przesądza o stwierdzeniu nieważności uchwały w całości, jako sprzecznej z art. 11a ust. 1 w zw. z ust. 5 ustawy.

Zauważyć należy, że Rada w § 11 ust. 1 tiret ósme Programu określiła środki finansowe przeznaczone na *dotację celową dla organizacji społecznej zajmującej się statutowo opieką nad zwierzętami – 6 000,00 zł.* Regulacja ta jest nieprecyzyjna. Nie jest bowiem jasne, na które dokładnie zadanie Programowe przeznaczone zostały wskazane środki finansowe. W szczególności nie można uznać, że regulacja dotyczy opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmiania. Wprawdzie z § 4 Programu wynika, że organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, współpracują z Gminą Knurów przy realizacji omawianego zadania, jednakże z nie są wyłącznym podmiotem realizującym to zadanie. Ponadto organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, współpracują z Gminą również przy realizacji zadania, o którym mowa w § 5 ust. 10 Programu, tj. odławianie bezdomnych zwierząt.

W tym miejscu wskazać należy na art. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.* Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Omawiana regulacja nie spełnia tych standardów, co prowadzi do tego, iż odbiorca uchwały nie otrzymuje informacji o wysokości środków wydatkowanych na konkretne zadania programu. Tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych przeznaczonych na realizację programu z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań.

Konkludując, Rada Miasta Knurów w przedmiotowej uchwale nie uregulowała prawidłowo wysokości środków finansowych na realizację Programu oraz sposobu wydatkowania tych środków, bowiem nie uwzględniła wysokości środków wydatkowanych na zadanie opieki nad wolno żyjącymi kotami, a ponadto sformułowała § 11 ust. 1 tiret ósme Programu sformułowała w sposób niejasny, niepozwalający na ustalenie, na które zadania wydatkowane będą określone tam środki. Powyższe należy zakwalifikować, jako niewypełnienie upoważnienia wynikającego z art. 11a ust. 1 w zw. z ust. 5 ustawy w zw. z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP. Przedmiotowe niewypełnienie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa, które jest podstawą do wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały w całości (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 listopada 2021 r. sygn. akt II SA/Gl 1202/21, opubl. LEX nr 3291560, z dnia 18 października 2021 r., II SA/Gl 980/21, LEX nr 3256788).

Powyżej wskazane stanowisko organu nadzoru jest spójne z orzecznictwem sądów administracyjnych. Zgodnie z uzasadnieniem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Bd 1280/18 (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) wskazano, że: *W art. 11a ust. 5 u.o.z. ustawodawca użył sformułowania „program zawiera” wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. Wskazuje to jednoznacznie na konieczność zamieszczenia obu wymienionych w tym przepisie elementów w treści uchwalanego przez organ gminy programu. Jest to więc norma o charakterze iuris cogentis i jej pominięcie lub niewłaściwe zastosowanie w uchwale, prowadzić musi do jej wyeliminowania z porządku prawnego w całości. Lokalny prawodawca zobowiązany został zatem przepisem art. 11a ust. 5 u.o.z. nie tylko do wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację zadań program, ale także do określenia sposobu ich wydatkowania. Użyte przez ustawodawcę określenie „sposób wydatkowania” środków finansowych, oznacza przedstawienie w programie, jako obligatoryjnego elementu, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. Czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne*

z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Koniecznym jest więc co najmniej dokonanie podziału tych środków na poszczególne zadania ujęte w programie (jako że to stanowi o realności realizacji poszczególnych zadań objętych programem) i określenie jak będą one rozdysponowywane. Narusza art. 11a ust. 5 u.o.z. pozostawianie organowi wykonawczemu gminy albo innym podmiotom współdziałającym w wykonaniu uchwały swobody w zakresie sposobu wydatkowania takich środków, względnie precyzowania tegoż sposobu w zawieranych umowach. Tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych przeznaczonych na realizację programu z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, które są liczne, zgodnie z przyjętymi w uchwale priorytetami (por. również wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1001/17, z dnia 6 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 703/20, z dnia 29 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 997/20, z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 1087/20; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt II SA/Op 253/15; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/Go 485/18; wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach: z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II SA/Gl 932/20, z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/Gl 851/20, z dnia 19 listopada 2021 r., sygn. akt II SA/Gl 1202/21, CBOSA).

Niezależnie od powyższego zastrzeżenia organu nadzoru wzbudził również § 4 Programu, w którym uregulowano opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, stosownie do dyspozycji art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy. Zgodnie z § 4 Programu:

§ 4. Opieka nad wolno żyjącymi kotami

1. Gmina Knurów sprawuje opiekę nad kotami wolno żyjącymi na terenie wyznaczonym administracyjnymi granicami Gminy Knurów współpracując z organizacjami społecznymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.

2. Opieka realizowana będzie poprzez:

1) dokarmianie wolno żyjących kotów, w tym:

- zakup karmy dla kotów,
- wykładanie karmy dla zwierząt w miejscach ich przebywania, szczególnie w rejonie ustawionych na terenie miasta domków dla kotów wolno żyjących;

2) utrzymanie w czystości miejsc dokarmiania zwierząt;

3) sterylizację, kastrację i odrobaczenie wolno żyjących kotów, przy czym, sterylizacja, kastracja i odrobaczenie wolno żyjących kotów odłowionych z terenu Gminy Knurów wykonywana będzie w schronisku dla zwierząt wskazanym w § 3 ust. 1 oraz w gabinecie weterynaryjnym wskazanym przez organizację społeczną.

3. Leczenie i opiekę kotom wolno żyjącym rannym w wypadkach komunikacyjnych zapewnia schronisko dla zwierząt oraz gabinet weterynaryjny lek. wet. Krzysztof Markiewicz w Knurowie, ul. Stefana Batorego 4 na podstawie umowy zawartej z Gminą Knurów.

Wśród realizatorów zadania wskazano schronisko dla zwierząt (§ 4 ust. 2 pkt 3 i ust. 3). Tymczasem, brak jest możliwości powierzenia realizacji zadania, polegającego opiece nad wolno żyjącymi kotami oraz na zapewnieniu całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt (o którym *de facto* mowa w § 4 ust. 3) – schronisku. Z przepisu art. 11a ust. 4 ustawy wynika, iż realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Zatem podmiotowi prowadzącemu schronisko można powierzyć wyłącznie zadanie odławiania bezdomnych zwierząt, obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów.

Pojęcie „schronisko dla zwierząt” – definiuje przepis art. 4 pkt 25 ustawy. Zgodnie z jego treścią przez to pojęcie rozumie się *miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi, spełniające warunki określone w z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)*. To oznacza, że schronisko nie ma prawnej możliwości sprawowania opieki nad innymi zwierzętami, niż domowe. Tymczasem z art. 4 pkt 21 ustawy wynika, że przez „zwierzęta wolno żyjące (dzikie)” – rozumie się *zwierzęta nieudomowione żyjące w warunkach niezależnych od człowieka*. A zatem

koty wolo żyjące nie są zwierzętami domowymi i opieki nad nimi nie można powierzyć schronisku dla zwierząt. Podkreślić należy, że w kwestionowanych regulacjach Rada wprost odniosła się do schroniska dla zwierząt, a nie Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego KONKRET Anna Kornas prowadzącego to schronisko, jak np. w § 5 ust. 1 Programu. A zatem jasno wynika, że wolą Rady było powierzenie omawianych zadań schronisku dla zwierząt, a nie Przedsiębiorstwu je prowadzącemu, które w zakresie wykraczającym poza prowadzenie schroniska mogłoby być realizatorem tych zadań.

Reasumując Rada nieprawidłowo wypełniła delegację z art. 11a ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Wskazać należy również na nieprawidłowy sposób oznaczania jednostek redakcyjnych w przedmiotowej uchwale. Zgodnie z § 124 ust. 2 w zw. z § 143 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” paragrafy można dzielić na ustępy, a ustępy na punkty, punkty na litery, litery na tiret, a tiret na podwójne tiret. Jak wynika z § 56 ust. 1 i § 57 ust. 3 i 4 w zw. z § 143 Zasad techniki prawodawczej: W przepisie zawierającym wyliczenie wyróżnia się dwie części: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty, a punkt oznacza się cyframi arabskimi z nawiasem z prawej strony, a przy powoływaniu - skrótem "pkt"; każdy punkt kończy się średnikiem, a ostatni kropką. Natomiast wyliczenie w obrębie punktów (tzw. litery) oznacza się małymi literami alfabetu łacińskiego, z wyłączeniem liter właściwych tylko językowi polskiemu (ą, ć, ę, ł, ń, ó, ś, ż, ź), z nawiasem z prawej strony, a przy powoływaniu – skrótem "lit."; każdą literę kończy się przecinkiem, a ostatnią średnikiem albo kropką.

Zatem wyliczenie zawarte w § 5 ust. 4 i § 11 ust. 1 Programu winno być ujęte w punkty i oznaczone cyframi arabskimi z nawiasem z prawej strony – „1)” itd., każdy punkt zakończony średnikiem, a ostatni kropką. Tymczasem Rada zastosowała oznaczenie właściwe dla tiret (tiret wprowadzić można w obrębie liter – § 56 ust. 3 Zasad). Natomiast wyliczenie zawarte w § 4 ust. 2 pkt 1 Programu winno być ujęte w litery oznaczone małymi literami alfabetu łacińskiego z nawiasem z prawej strony – „a)” itd.

Powyższe nie stanowi istotnego naruszenia prawa, jednak wpływa na komunikatywność aktu.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LXXXIV/1022/2024 Rady Miasta Knurów z dnia 20 marca 2024 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Knurów w 2024 roku – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz